

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 100. szám

2001. április

Tavaszi

Megtelik a levegő feszült várakozással. Duzzadó rygekben újra lüktet az élet. A mindenható Isten titokzatos munkájának legsodálatosabb pillanatai ezek. Végül diadalmas-virágosan győz az élet a pusztulás felett!

Aligha van ember, akit meg ne érintene a tavaszi természet varázsa. Elgondolkodtat tulajdon létünkről, jövőnkről mindaz, ami körülöttünk a teremtettségben végbemej. Először Isten szándékáról zeng himnusz, aki nem gyönyörködik a pusztulás végszavában, de mindig új életet fakaszt. Csupán, mert szíve szeretete diktálja ezt. Ha megborzongatnak sokszor korunk kaotikus jelei, mégis simogatja remegő szívünket az Úr ígérete. Megfogadta az özönvíz pusztítása után, hogy nem büneink szerint bánik a földdel, hanem vetés, aratás, nyár, tél ritmusa meg nem szűnik hatalmas kezében, amíg világ a világ.

Ismét tavasz van. Élettel teli. Isten irgalmát árasztó. Megérzed-e lelkedben a kegyelemnek ezt a lüktetését? Isten a régi halott romok-

ból új élet szívdobbanásait, sarjadását munkálja bennünk. Amikor felsóhajt a bensőd, valami megindul benned, és feltartóztatlanul nőni akar, egyre csak élni és növekedni az Isten felé, akkor téged is elért a Mindenható szerelme!

A természet csupán befogadja, amit a Teremtő áraszt rá, és életre kel, fejlődik millió, Urát magasztaló csodával. Ez a tavaszi titka. Most erre tanít bennünket az Isten. Ne önző göggel ragadjuk magunkhoz az Isten kegyelmének ajándékát, hogy újból

Lukátsi Vilma

Pálma és tövis

A pálmaág leesett a porba...

Árnyat adó volt és zöldellő,
levágható és lengethető,
s mert jött az Úr, hozsánnázva
a lába elé teríthető...

Tövisbokr az út oldalán,
- csokra vázában szépen mutat,
de szúr!

Vér serkent ki nyomában,
emberkéz-fonta koronában.
- Azzal koronázták az Urat!

Pálma és tövis: ezt termi a Föld,
tövis és pálma: ezt adta az ember!

Mi lenne velünk, ha irgalommal
nem fogadná el tőlünk a

MESTER?

gyümölcstelen életünk telhetetlen mélye nyelje el azt. Tárjuk ki magunkat az ajándékozó Isten előtt, hálával fogadjuk minden cseppjét kegyelmének, önfeledt örömmel minden meleg sugárát szeretetének. Akkor bennünk is erőre kap, lüktetve növekszik az élet.

Bár külön-külön, s gyülekezeteinkben úgy fogadnánk be a köztünk levő Jézus Krisztust, mint aki nekünk az élet! Oly egyszerű ez, és mégis csoda. Élet sarjadhat ott, ahol tegnap még halott volt minden. Azok az új testvéreink,

kiket szemünk láttára hív életre a lelki halálból Isten, példázzák nekünk, mit jelent, ha ránk – bűnösökre – kiárasztja kegyelmét az Úr.

Hadd legyen újra tavasz a lelkünkben, a közösségünkben! Tegyük meg azt, amit körülöttünk a teremtettség is megcselekszik. Fogadjuk el az Életet: Krisztust. Halált legyőző húsvéti diadallal bennünk is szétfeszíti a bűnök kriptáját, s ott fakaszt életet, hitet, szeplőtlen tiszta lelket, ahol eddig csak halált vártunk! Most tavasz van. Ki tudja, jövőre lesz-e még?

„Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek!” (Jn 10:10)

Újvári Ferenc

Füle Lajos

Tamás és a feltámadás

Húsvét... csoda: feltámadás!
De merre van szegény Tamás?

Fáj neki a kereszt, a Holt,
egyedül van, elkóborolt.

Együtt vannak a többiek.
Tamás sehol. Mikor ijedt

ábrázattal előkerül,
hallgat csupán, hitetlenül.

Majd szól: e hír csak úgy elég,
ha látja a szegek helyét

a Mesteren... Ímé, ez ő:
becsületes kételkedő.

Nem színlel és nem képmutat,
JÉZUS ezért talál utat

szívéhez: ím megjelenik,
felmutatja a sebeit,

és lát Tamás s szól könnyesen
„Én URAM és én Istenem!”

Elkészültél?

Kora reggel volt, amikor Anna a borzasztó hírt kapta: az a rokonszenves fiatalember, akivel előző nap igen kellemes estét töltött el, hazafelé menet autójával halálos baleset áldozata lett.

Földbegyökerezett lábbal állt a telefonnál. Első gondolata az volt, hogy: „micsoda kegyetlen sors!” Az az életvidám fiatal férfi, akivel tegnap még nevettek, ma már – halott! Második gondolattal arra döbbsent rá, hogy – ő is ott lehetett volna vele az autóban, hiszen följánlotta, és akkor... most ő is halott lenne! Talán először gondolt saját életének bizonytalanságára és ugyanakkor az örökélet fontosságára.

Gondolataiból egy hang riasztotta föl. Az ablakon át hallatszott:

- Anna, elkészültél?

Barátnője kiáltott, aki minden reggel feléje került, hogy kocsiján elvigye a munkahelyére. De a kérdése most úgy hangzott, mintha nem emberi kérdés lett volna. És Anna azonnal válaszolt rá:

- Nem, nem vagyok készen, ma ne várj rám!

Ahogy pedig kimondta, a saját felelete megriasztotta, mert – igazat mondott. Mintha Isten tette volna föl a kérdést, és ő nem mondhatott mást, mint amit az ablakon kiáltott: „Nem, még nem vagyok készen! A halálra még nem vagyok készen! Uram, a Veled való találkozásra.

Belehanyaglott a székbe, olyan világosan látta szánalmas helyzetét, élete ürességét és – ha így maradna – tragikus végét.

Nem volt nyugta, amíg meg nem találta a saját lelkét megnyugtató választ: hogy az Úr Jézus Krisztus áldozata árán lehet csak készen.

...és ha téged kérdeznének Testvérem?

Ford.: Szegedi Irén
BH. 93. 12. 12.

Élő egyház – halott egyház

Az *élő egyházban* sok „zajos” gyerek és fiatal van – a *halott egyház* tökéletesen csendes.

Az *élő egyházban* mindig új utakat keresnek – a *halott egyház* soha nem változtat semmin.

Az *élő egyház* nagy álma az Isten Országá – a *halott egyháznak* rémálmai vannak.

Az *élő egyház* gyorsan növekszik, így hát nem emlékszik mindenki a másik nevére – a *halott egyházban* hosszú időn át változatlanok a nevek.

Az *élő egyház* bátorságra, előrehaladásra hív – a *halott egyház* soha nem kockáztat semmit.

Az *élő egyház* kötelessége a világmisszió – a *halott egyház* mindenét magának tartja meg.

Az *élő egyház* megbocsát és bocsánatért könyörög – a *halott egyház* soha nem vét hibákat.

Az *élő egyház* felhasználja hagyományait és lehetőségeit, hogy szolgálja az embereket – a *halott egyház* az embereket használja fel a hagyományok és lehetőségek megőrzésére.

Az *élő egyházban* tizedet fizetők vannak – a *halott egyházban* csak borralalót adnak.

Az *élő egyház* látja a kihívásokat és az alkalmakat – a *halott egyház* csak a problémákat és veszélyeket látja.

Az *élő egyháznak* istentisztelete van – a *halott egyháznak* csak aggodalmai.

Az *élő egyház* evangélizál – a *halott egyház* kövesedik.

Forrás: egy amerikai gyülekezet körleveléből, Érted vagyok (közösségi és családi folyóirat) XI. évf. 5:32. 2000. október, BH. 2001. 01. 28.

(Az előbbi nyomán:)

Élő gyülekezet – halott gyülekezet

Az *élő gyülekezetben* sok „zajos” gyerek és fiatal van – a *halott gyülekezet* tökéletesen csendes.

Az *élő gyülekezetben* mindig új utakat keresnek – a *halott gyülekezet* soha nem változtat semmin.

Az *élő gyülekezet* nagy álma az Isten Országá – a *halott gyülekezetnek* rémálmai vannak.

Az *élő gyülekezetben* gyorsan növekszik, így hát nem emlékszik mindenki a másik nevére – a *halott gyülekezetben* hosszú időn át változatlanok a nevek.

Az *élő gyülekezet* bátorságra, előrehaladásra hív – a *halott gyülekezet* soha nem kockáztat semmit.

Az *élő gyülekezet* kötelessége a misszió – a *halott gyülekezet* mindenét magának tartja meg.

Az *élő gyülekezet* megbocsát és bocsánatért könyörög – a *halott gyülekezet* soha nem vét hibákat.

Az *élő gyülekezet* felhasználja hagyományait és lehetőségeit, hogy szolgálja az embereket – a *halott gyülekezet* az embereket használja fel a hagyományok és lehetőségek megőrzésére.

Az *élő gyülekezetben* tizedet fizetők vannak – a *halott gyülekezetben* csak borralalót adnak. *(vagy azt sem!)*

Az *élő gyülekezet* látja a kihívásokat és az alkalmakat – a *halott gyülekezet* csak a problémákat és veszélyeket látja.

Az *élő gyülekezetnek* istentisztelete van – a *halott gyülekezetnek* csak aggodalmai.

Az *élő gyülekezet* evangélizál – a *halott gyülekezet* kövesedik.

(M.D.)

"Ne mondd, hogy túl sok a dolgod, mert Isten mindig csak egyet vár Tőled!"

Árral szemben

2001. március 5-én 23,00 órakor csörgött a telefonom és a szolgálatparancsnokom kérte, hogy félóra múlva legyek a parancsnokságon, mert a Tiszához kell menni árvízveszély miatt.

Az indulásra a szokásos bürokratikus dolgok miatt csak másnap reggel 8,00 órakor került sor. Kb. 50 fővárosi tűzoltó indult el 1 busszal, 2 tűzoltóautó által vontatott rohamcsónakkal (továbbiakban: rocsó) és 1 terepjárával.

Három óra felé értünk a Gulácsot Tarpával összekötő útra, ahol megdöbbenve vettük észre, hogy a Tisza felől kb. 50-100 cm magas árhullám közelít felénk, gyorsabb tempóra ösztökélve ezzel a sofőrjeinket, valamint elzárva ezzel az egyik visszavezető utat. Bekövetkezett az, amitől féltünk, de nem igazán számítottunk rá: átszakadt a gát.

A faluba érve próbáltunk illetékeseket keresni, mi is ilyenkor a teendő, de mind a Polgári Védelem, mind a vízügyes szakértők elmenekültek. Még tettünk egy sikertelen kísérletet arra, hogy a víztől megmentjük a települést, de az ún. „nyúlógátat” nem sikerült időben elkészíteni. Parancs és megfelelő vezető híján magunk kezdtük meg a személyek és állatok mentését.

A még egyetlen járható úton buszokkal telepítették ki a lakosokat. Egy, az úton elakadt mentőautó és egy szintén vízzel elárasztott teherautó személyzetét és utasait a tűzoltóság helikopteres csoportja mentette ki. Mi a rocsókkal egy vízben álló traktor vezetőjét és egy másik teherautó személyzetét mentettük ki, valamint a már elöntött házakból hoztuk ki az embereket. A 4 °C-os, mellig érő vízben, a hagyományos tűzoltóruhában dolgoztunk, amit nem erre a célra készítettek. Nagyon sokan nem akarták elhagyni az otthonaikat, hiszen egész vagyonukat és életüket ott kellett hagyniuk,

s csak a legszükségesebb dolgokat vihették. Voltak, akik állataikat sem akarták otthagyni, úgyhogy az állatmentés is nehezítette dolgunkat. A fővárosban sok rendkívüli helyzetet látunk, és sok mindenre felkészítenek minket, de a különféle jószágokkal való bánás nem tartozik ezek közé. Nehéz eldönteni, hogy egy állatot hogy fogjon meg az ember, úgy hogy biztonságban átsegitse, átvigye a vízen, vagy egy éppen ellő tehén születését hogyan segítse. Általában mi olyan helyekre megyünk be – a tűzoltó mondás szerint – ahonnan mindenki elszalad, vagy ha nem, akkor legalább nem tiltakozik a kimenekítés ellen. Ebben a helyzetben azonban meg kellett próbálnunk megtalálni a közös hangot az emberekkel és a pszichológiát is bevetve meg kellett győznünk őket, hogy hagyják el otthonaikat.

Éjjel 2 órakor mondhattuk azt, hogy már nincs emberélet közvetlen veszélyben.

Átázva, fáradtan mentünk a szállásnak kijelölt tornaterembe, ahol a földön aludva 1 db pokróccal töltöttük el az éjszaka hátralévő részét, víz, villany, fűtés nélkül.

Reggel 6 órakor folytattuk a kiköltöztetést és az állatmentést. Az első adag élelmiszert, konzerveket késő délután kaptuk csak meg. A Budapestről jövő többi tűzoltót a Polgári Védelem nem engedte be, sőt a mi csapatunkból is 20 embert vittek el Vásárosnaményba, gáterősítési munkákhoz, mondva, hogy itt már úgyszincs szükség rájuk. Éhezve, fázva, vizesen, kisebb létszámmal kellett tehát még nagyobb erőfeszítéssel dolgozni, hiszen a víz csak emelkedett. Az ember- és állatmentés befejezte után kis pihenést engedélyeztünk magunknak – ez a 3. napon volt – majd a lassan hazatérő lakosok omlófélben lévő házaiból kellett napokon keresztül tárgymentést végezni. Az ellátás és az elhelyezési körülmények napról-napra javultak. A hátralévő napokban tárgymentést, fertőtlenítést, vízszivattyúzást, vízvezető csatornák tisztítását, lakosok visszatelepítését, se-

gélyszállítmányok szállítását, pakolását, osztását, elhullott állatok gyűjtését, elsősegélynyújtást, sürgősségi betegellátást is végeztünk. 12 napi munka után elmondhatuk, hogy Tarpán amit megtehetünk, elvégeztük és hazaindultunk a fővárosba. Utólag elgondolva – bár ez volt a harmadik árvíz, aminek a munkálataiban résztvettem, de – ez volt a legmegrendítőbb, legnagyobb erőfeszítést és legnagyobb kihívást jelentő árvíz. Nagyon sokan elvesztették az életükben eddig megszerzett vagyonukat, állataikat, házukat, életkedvüket és bizalmukat az őket védeni hivatott személyekkel szemben.

A tűzoltóság ott dolgozó állománya, összesen a váltások miatt kb. 250-300 fő, új tapasztalatokkal lett gazdagabb, amit remélhetőleg soha nem kell hasznosítania.

Ha mégis, mi továbbra is készen állunk a mentésre.

Nemeshegyi Tamás őrm.
a XX-XXIII. ker. Tűzoltóság tagja

Füle Lajos

Húsvét hajnalán

Húsvét hajnalán
egy sír nyitva áll,
az éj
árnya messze száll,
s angyal mondja már:
Ne félj!

JÉZUS nem halott,
él: feltámadott,
íme,
minden lelki szem
látja és hiszen!

Ige
száll, mint drága hír,
kínra, gyászra ír
amit
hallván bús szívek,
zeng új éneket
a hit.

Finomság

Egy 13 éves forma gyermek utazott a kettős metróon. Nagy vastag kabátot viselt, mégis vékonynak tetszett benne. A fejről nem lehetett eldönteni, hogy fiú-e vagy lány. Koszos volt a ruhája, kezzeit kicsípte a hideg, haja egyszerű és ápolatlan, arca szutykos, rajta egy-két sebhely. Nem tetszett. Durva volt, kifejezetten az. Szinte láttam, milyen lesz 35 évesen – lakótelepi piás. Amikor beszállt a kocsiba, már majszolt valamit. Aztán elfogyott a dolog a kezéből. Benyújt a zsebébe és elővett egy karamellásukrot. Tekintete meglágyult, ujjai hirtelen finomnak tünnek, amint végighúzta a csomagolópapíron és elkezdte kibontani. Óvatosan tépte le a külső, majd a belső réteget, vigyázva, nehogy az édességen borítás maradjon. Azt a papírt begyűrte a zsebébe, de tekintetét egy pillanatra sem vette le a cukorról. Belecsípett. Igen, megvan a helyes szó: *finomság* volt az arcán. Még volt egy karamellje, amit hasonló szertartással fogyasztott el. Hirtelen visszakomorodott. Ennyi jutott neki a finomságból. Megint eszébe jutott az apja, aki már biztosan részeg és otthon veréssel várja, hipószagú takarítónő-anyja, telipelusos öccse. Ezek mind csak rá várnak. Leszállt. Ahogy a végállomáson mentem felfelé a mozgólépcsővel, előttem egy dagadt anyuka még nem annyira dagadt kislánya egy maroknyi cukrot tömött a szájába. Nem tudja, mi a finomság.

Boros Dávid, BH. 98. 03. 29.

„Nagyon jó keresztyén lennék, ha időnként nem zavarnák meg mások az életemet.” (Adrian Plass)

"A szeretet az egyetlen olyan „üzlet”, amelynél kifizetődik, ha az ember tékozol."

Egy fiatalember hazatalál

Szép gyermekéveim voltak. Már egészen fiatalon sok gondolat foglalkoztatott. Így a földi életünk is. Ezekre nem tudott nekem senki kielégítő választ adni.

A segítséget különböző helyeken próbáltam kérni. A kapott tájékoztatások után is szívem egyre üresebb lett. Így életemben elvesztettem az utolsó örömet is. További életem földi napjai teljesen reménység nélkül voltak.

E nehéz napjaimban felfigyeltem az evangélium üzenetére. Egyik munkatársam beszélt nekem az Úr Jézusról. Kitért arra is: Ő érettünk, bűneinkért váltságot szerzett a keresztfán. Elmondta azt is, hogy ő hisz benne és a Bibliában. Bár ez homályos volt előttem és nem tudtam nyomban felfogni, mire is gondol. Akkor még az volt a véleményem: lehetetlen, hogy ebben a világban, Zürich nagy városának közepén még valaki hinne Jézus Krisztusban és a Bibliában. És megbotránkoztató szavakkal megkíséréltem a Bibliát nevetségessé tenni.

A munkatársamtól hallottakat azonban nem tudtam a fejemről kiverni.

Majd ilyen gondolataim támadtak: Ha mégis valóság lenne mindaz, ami a Bibliában áll? Ha Jézus tényleg azért jött, hogy a bűnösöket megmentse?

Ilyen előzmények után elkezdtem olvasni a Bibliát. Látogattam az evangéliumi alkalmakat. Rövid idő után egyre több bibliai igazságot fedeztem fel, saját szívemet illetően is. Kezdődő belső harcaim közepette azt gondoltam: Vajon miért ne tudna ez a Jézus rajtam is segíteni?

És ... végül bevallottam Jézus Krisztusnak szörnyű lelki sivárságomat, bűneim sokaságát, és elfogadtam Őt életem Urának. – Ezek után megtapasztaltam a bűneim bocsánatának túlaradó örömét.

N.D.Vetés és aratás

Kereszten irgalom

Voltak szép napok,
voltak rosszak.
Voltak örömök, bánatok.
Életünknek ilyen az útja
hol tűnik a Nap,
hol felragyog.
Múlnak az évek, elsuhanak.
Alig-alig vesszük észre.
Mire feleszmélünk, már késő!
Messze, múltba hullt
éltünk nagy része.

- A vágyak kihullnak szívünkéből,
borongós őszben botorkálunk,
mohos-émlékekre, avarra lép
szüntelen megsebzett lábunk.
Salétrom kúszik egyre feljebb
érzésünk megrögglyant falán,
sárgult emlékek hulldogálnak
életünk sűrű alkonyán.
Mély sodrású titkok bomlanak,
kísérnek szelid bánatok:
Külön utakon, külön sorsunk
alatt a szívünk roskadoz
De a vigasz, a remény miénk:
Szent álmaink nincsenek veszve!
- Még nem voltunk, mikor az irgalom
megbocsájtást írt a keresztre.

Páskulyné Kovács Erzsébet

Naplójegyzetemből

Egyetlen ital sem hat olyan rossz ízűnek, mint amikor az mondják az embernek, öntünk végre tiszta vizet a pohárba!

Ha valaki elégedetlen önmagával, gyakran nem is sejtí, mennyire igaza van...

A szelídség nem gyengeség, hanem hámba fogott erő, ahol Isten fogja a gyeplőt.

Lázi Sándor

A feltételezés eredménye

Két vadász bérelt egy repülőgépet, és elvitték magukat egy erdős területre. Két hét múlva a pilóta visszatért, hogy hazavigye őket.

– Ebbe a gépbe egynél több bölényt nem tehetünk be. A másikat itt kell hagynotok. – mondta a pilóta, mikor megszemlélte a vadászok által elejtett vadakat.

– De tavaly egy ugyanekkora méretű gép pilótája megengedte, hogy kettőt is magunkkal vigyünk.

– Na jó, ha tavaly sikerült, akkor, azt hiszem, az idén is megtehetjük – adta be a derekát végül a pilóta.

A gép tehát felszállt a három emberrel és a két bölénnyel. De nem tudott elég magasra emelkedni, és ezért belefűrődött a szomszédos dombba. A három férfi kikászálódott, s körbenézett.

– Mit gondolsz, hol lehetünk? – kérdezte egyik vadász a másikat.

– Azt hiszem, két mérőföldre attól a helytől, ahol tavaly zuhantunk le.

Féltékenység szelleme

Nem bízol bennem.

Nem tudsz elengedni.

Birtokolni akarsz.

Lépj ki e körből, mert ördögi.

Igy elveszítesz.

Ambivalencia

Bízol bennem és mégsem.

Jönnél velem,

de valami visszatart.

Félsz, mert veszíthetsz.

Kuminetz Géza

Nem dönthet más

Helyetted nem dönthet senki, mert helyetted senki sem élheti az életed. Életed dolgait tehát nem másnak kell elsősorban megérteni, hanem neked. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy oda sem figyelünk házastársunk véleményére, szüleink kritikájára, barátaink tanácsaira. Épp ezért sose mond, hogy miért szólnak bele, miért járattják fölőselegesen a szájukat. Teszik a dolgukat, mondják, amit mondaniuk kell. Úgyis te döntesz mindig. Mert te döntesz, ha nem vetted volna észre: te engedelmessz, te törödsz bele, te szállsz szembe, te fontolod meg, te hagyod figyelmen kívül. Mindig te. Sose álltasd tehát magad azzal, hogy mások döntöttek helyetted. Azt az utat hagyj meg az örökké sopánkodó kisembereknek. Te ismerd fel, nem más dönt. Te felelsz magadért. Fellélegezhetsz.

(háló - HID)

Biblia mai nyelven

Kerüljétek azokat a vallásos embereket, akik szeretnek öltözékükben is vallásosak lenni, és szívesen veszik az egyházi köszöntéseket az utcán; szeretik a főhelyeket a templomokban és a fogadásokon; akik a rászorulóktól is ugyanúgy elkérik munkájuk bérét, közben színlelésből végzik vallásos cselekményeiket. Ezekre vár a legsúlyosabb ítélet. Kerüljétek őket! (Lukács evangéliuma 20:46-47)

Vigyázzatok: a segítségnyújtást ne mások előtt gyakoroljátok, hogy lássanak titeket, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyátoktól. Amikor segítséget adsz, ne híreszteld, ahogy az álszentek teszik, hogy dicsérjék őket az emberek. Állítom: ennyi a jutalmuk. Amikor te segítesz, még saját magad se tudj róla: légy természetes és diszkrét, hogy segítséged titokban történjék; Istened pedig, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked. (Máté evangéliuma 6:1-4)

Egy kis derű...

- A Ielkész Dávid és Góliát történetét meséli el.
- Mikor történt ez? – kíváncsiskodik Jani.
 - Már háromezer évvel ezelőtt.
 - De jó memóriája van a tiszteletes úrnak!

A misszióból hazatért szerzetest faggatják rendtársai:

- És hogy érezted magad a kannibálok közt?
- Ó, nagyon kedves emberek, már az első nap ott akartak fogni ebédre!

Egy vasárnapi ebédnél, Marci megkérdi apját: –Miért kell mindig imádkoznunk, mielőtt nekifogunk a mama főztjének?

- Mihály atya találos kérdést tett fel újoncainak:
- Melyik parancsolatnak engedelmessz, ha védelmébe kelnék egy számarnak, melyet gazdája ütleget?
 - Szeresd felebarátodat, mint magadat.

Kifakad a fizikatanár: - Ha az utolsó padokban ülök olyan csendben lennének, mint a középben képregényt olvasók, akkor legalább az első sorban ülök zavartalanul alhatnának tovább.

- Tanár a biológiaórán: - Kisfiam, ne puskázz!
- Nem is puskáztam.
 - Ne hazudj, láttam, hogy a bordáidat számolod!

Eseménynaptár 2001. - Február

01.	9.00.	Imaóra, úrvacsorai istentisztelet
	17.00.	Istentisztelet
08.	9.00.	Imaóra, Virágvasárnap Gyülekezeti tanácskozás
	17.00.	Istentisztelet
13.	10.00	Nagypéntek – Istentisztelet
	18.00	Nagypéntek – Istentisztelet
15.	9.00.	Imaóra, Istent. - Húsvétvasárnap
	17.00.	Istentisztelet
16.	9.00.	Húsvéthétfő – Kirándulás
	17.00.	Istentisztelet
22.	9.00.	MKBK, istentisztelet
	17.00.	Istentisztelet
29.	9.00.	MKBK, istentisztelet
	17.00.	Istentisztelet

F a k a n á l

Bárányborda zöldségágyon

Hozzávalók 4 személyre: 8 szelet bárányborda (kb. 70 dkg), 1,5 dl húsleves (lehet leveskockából is), 20 dkg zöldborsó, 20 dkg sárgarépa, 20 dkg zeller vagy fehérrépa, 20 dkg morzsolt, főtt csemegekukorica, 4 gerezd fokhagyma, 3-4 evőkanál olaj, só, őrölt bors.

A kockára vágott sárgarépát, zellert vagy fehérrépát és a borsót a húslevesben fedő alatt megpároljuk, tetszés szerint ízesítjük sóval és őrölt borssal, és ha kész, hozzáadjuk a kukoricát. Egyszerűbb a dolgunk, ha mélyhűtött mexikói zöldségkeveréket veszünk, és azt pároljuk meg. A szétnyomott fokhagymát kenjük rá a bordaszemek mindkét oldalára, hintsük meg borssal, de ne sózzuk, majd csak a sütés után. A húst a felforrósított olajban süssük ki (mindkét oldalán nagyjából 3-3 percig). A melegen tartott párolt zöldséget osszuk szét a tányérokra, tegyük mindegyikre 2-2 szelet bordát. Adhatunk mellé még sós vízben főtt, forró vajban megforgatott, s finomra vágott petrezselyemmel megszórott burgonyát, és a zöldségek összeállítását variálhatjuk, aszerint, hogy mit szeret a család.

Állandó alkalmaink

Kedd:	18,30	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,00	Bibliaóra
Vasárnap:	9,00	MKBK
	10,00	Istentisztelet
	17,00	Istentisztelet

- **Imaház cím:** Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő:
Laczkovszki János
Szerkesztő: Máté Dániel
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Sokszorosítás: Pannon Set Bt.
Megjelenik havonta nyomtatva 250 példányban
Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>
Következő lapzárta: 2001. április 29.